

SOČA

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemna ali v Gorici na dem pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „policajih“ se plačuje za navadno tristop. no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za vsa drke po prostoru

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na Starem trgu in v Nanski ulici in v prodajalnici O. Likarja v Semeniških ulicah h. št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uredništvu, naročnika pa opravištvu „Soča“, Via Mercato 12, II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi ne se blagovoljno frankujejo. — Delavcem in drugim neupravičenim se naročnina sniža, akose oglase pri opravištvu.

Deželni zbor goriški.

II. seja dne 10. oktobra 1889. ob 3. pop.

Dnevni red: I. Poročilo deželnega odbora o volitvah deželnih poslancev. II. Poročilo deželnega odbora, s katerim predlaga računsko sklepe za l. 1888. in proračune za l. 1889. vseh zalogov, ki so v deželni upravi. III. Imenovanje odborovih odsekov. IV. Imenovanje deželnega odbora.

Poslanci so se vrnili iz posvetovalnice v deželnozborsko dvorano hitro po 4. uri. Na to so poročali odborniki dr. Abram, dr. N. Tonkli, dr. Pajer in dr. Verzegnassi o volitvah deželnih poslancev. Poročila so bila izključno le v italijanskem jeziku. Ker ni bilo proti izvolitvam nobenega ugovora, zato so se odobrile izvolitve vseh poslancev po naslednjem redu: 1. Dr. Nikolaja Tonklja in dr. Ant. Gregorčiča; 2. Ant. pl. Dottorija in Josipa Del Torre; 3. dr. Josipa vit. Tonklja in prof. Tom. Čerina; 4. Nj. eks. grofa Fr. Coroninija in dr. Josipa Maurovicha (poslanec goriskega mesta); 5. dr. Josipa Ivančiča, (ki pa je zaradi bolezni odsoten v našo splošno žalost, kajti bil je vedno marljiv poslanec slovenskih trgov); 6. Nikolaja Bernardellija, dr. Fr. Verzegnassija in dr. Al. vit. Pajerja (poslanec italijanskega velikega posestva); 7. Andreja Kocijančiča, dr. Aleksija Rojca in dr. Andreja Lisjaka (poslanec slovenskega velikega posestva); 8. dr. Josipa Abrama in Rajmunda Mohorčiča; 9. Evgenija barona Ritterja in dr. Karla Venutija; 10. dr. Hermana Lovisonija in 11. Mihaela barona Locatellija. —

K II. točki dnevnega reda predloži deželni odbor računsko sklepe za l. 1888. in proračune za l. 1889. ter predlaga, naj deželni zbor izvoli za presojevanje teh računov odsek sedmih členov, kar deželni odbor sprejme brez ugovora.

Na to je prešel deželni zbor k III. točki dnevnega reda, to je k volitvi raznih odsekov. Ker so se poslanci obeh narodnostij dogovorili in zjediniili že v posvetovalnici, zato so se volitve vršile hitro in gladko. Voljeni so bili v:

Finančni odsek: dr. vit. Maurovich, načelnik (ne pa dr. J. vit. Tonkli, kakor je napačno poročal „Slov. Narod“); Nik. Bernardelli, M. baron

Locatelli, Evg. baron Ritter, dr. Jos. vit. Tonkli, dr. A. Gregorčič in dr. Al. Rojca. —

Pravni (legalni) odsek: dr. vit. Pajer, načelnik; dr. Lovisoni, dr. Verzegnassi, dr. Venuti, dr. Abram, dr. N. Tonkli in prof. Čerin. —

Petijski odsek: plom. Dottori, načelnik; Del Torre, dr. Venuti, Mohorčič, Kocijančič, dr. Abram in dr. Lisjak. —

Odsek za zidanje nove norišnice: dr. Jos. vit. Tonkli, načelnik; dr. Al. Rojca, R. Mohorčič, dr. vit. Maurovich, dr. Verzegnassi, E. baron Ritter in Del Torre. —

Na to je bila volitev deželnega odbora, ki se je vršil po nastopnem redu: Zastopniki velikega posestva so izvolili dr. viteza Pajerja, za njegovega namestnika pa dr. Lovisonija. — Zastopniki mest in trgov so izvolili dr. Verzegnassija, za namestnika pa dr. Venutija. — Zastopniki kmečkih občin so izvolili dr. Nikolaja Tonklja, za namestnika pa dr. And. Lisjaka. — Cel deželni zbor je pa izvolil dr. Abrama, za namestnika pa dr. Antona Gregorčiča.

Po dokončani volitvi deželnega odbora je predsednik eks. grof Coronini seja zaključil. Kde je bilo prihodnja seja, ni še določeno, ker morajo razni odseki gradivo pripraviti. —

Deželni zbor kranjski.

Prva seja deželnega zbora kranjskega je bila 10. t. m. po slovesni sv. maši, katero je daroval poslanec g. kanonik Klun. Ob 11. uri odprl je zbor g. deželni predsednik baron Winkler ter je s slovenskim nagovorom pozdravil v imenu vlade zbrane poslance ter predstavil kot deželnega glavarja poslance g. s. p. dr. Josipa Poklukarja, ki je slovesno obljubil Nj. Veličanstvu, da bo deželni zbor in zvesto izpolnjeval svoje dolžnosti. V nemškem nagovoru je pa predstavil kot namestnika dež. glavarju g. poslance barona Apfaltrera (Nemca). Konečno je gospod deželni predsednik izrazil željo, da bi si vsi poslanci, brez razlike narodnosti ali političnega prepričanja, podali prijazno roko ter v popolni slogi posvetili svoje moči v blagor kranjske dežele.

Deželni glavar dr. Josip Poklukar je zavzel predsedniško mesto ter nagovoril zbor z dolgim in pomenljivim nagovorom. Ker mora biti naše poročilo zaradi skromnega prostora kolikor mogoče kratko, zato naj podamo le ta-le kratak odlomek: „Le nekoliko mesecev je, kar so se vršile sadnje volitve v novi deželni zbor in pri tisti priliki so se tu in tam pokazala nasprotja med osebami, neko naravno tekmovanje, katero v obče z veseljem pozdravljamo; pričakujem pa, da vsi gospodje, naj so si tudi stali nasproti v volilnih borbah, pozabijo tisto tekmovanje in ostre besede, ki so se morebiti takrat govorile in pisale.“ — Oj, da bi obradite te besede dostojen sad! —

Deželnega glavarja namestnik baron Apfaltrera izjavi, da s hvaležnim in udanim srcem sprejme od presv. cesarja podeljeno mu čast. Tudi on bo deželni svedečeval vse svoje moči v blagor dežele, a poslanci naj bi ga soglasno podpirali. On in njegovi somišljeniki (10 nemških poslancev) bodo postopali zmerno, no isto tako naj bi postopali tudi od slovenske strani.

Na to so vsi poslanci storili obljubo v roko deželnega glavarja. Le knežonkova ni bilo v zboru. Na to se je dež. glavar spomnil smrti nekaterih členov dež. zbora, namreč K. Denchmanna, barona Čojca in dr. Samca. Poslanci so v znamenja žalosti ustali, kar se je zabeležilo v zapisnik v spomin.

Na to je dež. glavar omenjal nekoje sklepe prejšnjega zbora. Zlasti pa omenja prekoristen sklep deželnega zbora, da dežela sama v svoji režiji pobira naklado od žganja, kajti dežela pridobi s tem na leto nad sto tisočakov.

Poslanec kanonik Klun je nasvetoval, naj se potrdijo vse volitve deželnih poslancev, ker proti nobeni volitvi ni došel ugovor. Nasvet obeh narodnostij je bil soglasno.

Na to naznani dež. glavar priloge, katere je predložil dež. zboru kot poročila; vseh prilog je 28. (Vse priloge so naštet v obeh ljubljanskih dnevnikih). Po 12. uri je dež. glavar seja zaključil. Druga seja je bila ob 4. pop.

Deželni zbor istrski.

Odprl se je tudi ta deželni zbor 10. t. m. z vsami navadnimi formalnostimi. Pri nastopu kot predsednik zbora je dr. Campitelli čital svoj govor, med katerim

LISTEK.

V srčen pozdrav

svojim še živim p. n. tovarišem, posvečenim v mašnike l. 1849.

pisal

JOSIP FURLANI.

(Dalje).

„Česar je polno srcé,
To rado iz ust gré.“

Razven sedmih sošolcev, ki so postali župniki, ostali smo vsi drugi duhovniki iz enega ali drugega razloga na spodnji stopinji „enrez-de chaussée“.

Najvišjo stopinjo dosegel je sošolec Jan z Permé, rojen Hrvat, a duhovnik tržaške škofije. Brž od početka postal je c. k. mornarskim kapelanom. A takratni poreški vladika, mons. Dobrila, ki je dobro poznal Janezove zmožnosti, morda tudi dopadajenje imel nad njegovo lepo postavo, izvil ga je v svojo vladikovino ter mu izročil prečastno službo z rudečimi nogavicami v Labinju. Ker je bil Permé tujec in Slovan, nasprotovala mu je neka stranka, takó da, ko je pozneje začel bolehati in bi bil torej potreboval popolnega počitka z dobro pokojnino, kesal se je kot nekđaj Ezav, da se je zaradi nečimerne drobtine bil odpovedal svojemu prvenstvu, to je, svojej prvej službi, ki bi ga bila dobro previdela v sili in potrebi. Janez Permé umrl je l. 1879, menda le kak mesec prej,

nego je zapustil solzno dolino naš vrli sošolec in bistroumi župnik v Šmarijah: Anton Kavčič.

Previdiši od mons. Perméa bil je sošolec Jan ko Fras, Slovenec iz spodnje Štirake. Že kot semeniščan, malo prepričan o istrski paši, sprejel je tudi on takoj spočetka cesarsko službo, pa je ostal v njej kot kapelan pri konjkih stanoviten do preteklega leta 1888. Vrnil se je v svojo domovino ter uživa zdaj v Radgoni zasluženi mir in dostojno pokojnino pri krepkej kapljici štajerskega „nektarja“.

Le malo let je, odkar je v našej sosesčini umrl 80 letni župnik v pokoju, katerega očitovsko pripomočje pomaglo so se jako nečiki njegovi. Hvaležni nečaki, oziroma dediči, napravili so ranjkemu g. stricu iz globoke hvaležnosti vse časti vraden pogreb, spustili krasno oblečeno krsto v grob, obokan z opekami ter dali so še postaviti nad tom iz kamena izdelan kip, ki naj bi več ali manj predstavljal vso postavo ranjkoga dobrotnika. Čast komur čast! — Tako čiščen po smrti na tem svetu pa nikakor ni jeden naših umelih sošolcev, dasi je svojim dedičem zapustil pred več leti šest tiskov, a ne da bi bilo p. n. nehvaležnikom do danes skočilo v glavo, češ: „pojmo in vsadimo svojemu preblagemu dobrotniku vsaj lesén križ v g. m. l. o, naj sosed zrú, kje počiva naš g. stric, oziroma brat!“ Sramota, komur sramota!

„Beatus vir, qui inventus est sine macula et qui post aurum non abiit.“ Blagor njemu, hi se je ohranil neomadeževanega in ni letal za zlatom! Kdo pa je isti? Ovdite nam ga in mi ga pohvalimo. Ni ravno treba, da ga gremo iskat po ulicah, kakor ga je iskal v. 4. stoletju pred Kristusom modri Diogenes

e prižgano leščerbo po dnevu, saj ga imamo mej svojimi sošolci in ta je: France Kosnek.

Francek, sin Kranjca, uradnika v Trstu, bil je drobne in nizke rasti, podoben prej petnajstletnemu fantiču, nego odraslemu mladeniču. Vsakemu, kdor je opazoval njegovo vedenje, zdelo se je, da ima pred sabo sv. Stanislava Kostko. V službi pa je bil le malo časa, menda pri novem sv. Antonu v Trstu. Ves čas, ko bolan ni mogel več iz postelje, okrepčati se je dal pa doma z angeljskim kruhom in takó dan za dnem pripravljati se na resno ločitev iz tega sveta. Ranjki mons. dr. D. Cristofari, takrat še spirital v semenišču, ko je zvédel o njegovi smrti, razložil je ranjkoga življenje ter toplo pripotožil ga svojim gojencem v zglede in posebno ter nekje pridejal: „Odkar je goriško osrednje semenišče, ni bilo še semeniščana, ki bi se dal primerjati ranjkemu Francetu Kosneku. Jako dobra duša bil je tudi sošolec Karol Fabijani, rojen v Kobliku blizu Štanjela, sin iz imenitne hiše. Duhovniku Karolu bila je mladina posebno pri srcu. V svojih ogovorih v cerkvi se je je silno rad spominjal, poučeval jo in svaril. Vselej, ko so v domačej vasi ali v sosedih napravili kak pleš, hotel je obvarovati mladino pred vsako slabo priloznostjo; kogar je le mogel od mladeničev izvabil je k sebi v hišo ali pa se je vsedel z njimi na kakošno trato v senoc košatega drevesa, jih ondi pogostil ter jim pripovedaval iz življenja svetnikov ali iz drugih pobožnih knjig. Če ni naš preblagi prijatelj vselej dosegel zaželjenega uspeha gotovo pa si je sam sebi s svojim svetim namenom skoval uni zlati ključ, ki mu je še v mladik letih odprl vrata nebeška.“

(Dalje pride.)

se nahaja tudi priporočilo, naj bi vsi deželni poslanci govorili v jeziku, katerega vsi razumejo in ki je že od nekdaj bil poslovni jezik deželne sbornice istrake, t. j. naj bi vsi poslanci govorili italijanski. Lahko so ta del govora živahno pospravljali, slovanaki poslanci pa so ga poslušali smehljaje. — Predsednikov namestnik, slovanaki poslanec dr. Dukić, izpregovoril je naslednje besede v hrvatskem jeziku:

Visoki sabore (abor)!

„Stupajmo na ovu odličnu stolicu, izričem svoja čuvstva duboke (globoke) zahvalnosti napram Njeg. Veličanstvu Cesarju i Kralju, koje me je na nju milostivo pozvalo (poklicalo); izjavljam, da ću nepriistrano vršiti svoje dužnosti, ako se pruži (ponudi) zgodna (priložnost), da budom imao zamieniti presvjetloga gospodina predsjednika i očekujem od gospode drugova (tovarišev), da će me pri tom blagohotno podupirati.“

Slovanaki poslanci so sprejeli ta govor z živahnimi živjokliči. Prvič je bilo zdaj v deželnom sboru istrakom, da je predsednikov namestnik govoril slovanaki. Prvič je bilo zdaj tudi to, da je vladin zastopnik izpregovoril slovanaki, namreč naslednje besede:

„U ime Visoke vlade, koju zastupam kod ovoga visokoga sabora, čast mi je pospraviti Vas, štovana gospodo, ovog dana, u kojem ćete započeti Vaše radnje na korist istrake pokrajine.“

V drugi seji, ki je bila 12. t. m. odobrile so se vse volitve laških poslancev, proti katerim ni bilo protestov. — Deželni odbor je predlagal, da deželni zbor priporoča poleg drugih tudi izvolitev Spindića in Flega v Koprno, Mandića in Jenka na Volovskem. Toda za predlog dr. Babbe so bile vse izvolitve slovanakih poslancev izročene verifikacijskemu odseku, ne da bi laška večina mogla svoj predlog tudi utemeljiti. Za ta predlog sta glasovala tudi gimnazijski ravnatelj v Koprno, poslanec Babuder (mož slovenske krvi!) in okrajni glavar v Pulju Conti, kateremu so le Slovani pomagali v deželno zbornico.

In vendar ata bila poslance Mandić in Jenko izvoljena jednoglasno; voljeni pa so bili jednoglasno tudi njih volilni možje po vseh sedmih volilnih občinah. Da celo takih volitev laška večina ne odobri, to kaže več kot jasno žalostne razmere istrskega naroda slovanakega.

Tudi v razne odseke je laška večina sprejela po jednega ali dva slovanaka poslance, pa mnogo premalo, kajti slovanaki glas izgubljen se tudi v odsekih.

Laška večina je s svojim brezobzirnim ravnanjem napovedala boj slovanaki manjšini. Zategadel bode boj, ne pred bojem za pravice naroda slovanakega se slovanaki deželnozbornska manjšina ne plušči.

V zadevi nove norišnice.

(Izv. dopis iz Gorice). Med poglavitnimi nalogami našega deželnega zbora je letos ta, — da reši uprašanje zaradi zgradbe nove deželne blaznice ali norišnice. Mnenja so o tej zadevi zelo različna in tudi javno mnenje, pravo in fiktivno, posega vmes. — Fiktivno imenujemo tako mnenje, katero za svoje namene vzbuja, neti in goji privatna spekulacija, koja, — ko gre za takó mastno podjetje — gotovo ne miruje.

Še preden so se zjediniili, ali pravo za pravo, še preden so imeli naši deželni zastopniki priliko posvetovati se o glavnem uprašanju: ali se ima sploh zgraditi nova norišnica ali ne — švigajo že govorice med ljudstvom o legi novega zavoda, o zemljiščih, ki se za to odberó, da celo o cenah v to ponujanih zemljiščih in nehotó se nam usiljuje misel, da le mešetarji trosijo take govorice, da bi najprej javno mnenje in po njem smerodajne kroge pridobili za svoje ponudbe in odvrniti jih od drugih. Takó govoré o teh ali onih ponujanih zemljiščih, da so prevlačna ali preveč razpostavljena vetru, da ležó preblizu mesta ali so preoddaljena; da ponuja mestni župan goriški svoja zemljišča poleg šempeterske ceste po 2000 gl. njivo, pa da niso niti po 400-500 gl. vredne; drugi pa raznašajo nasprotno vest, da je omenjeni gosp. župan pripravljen svoja zemljišča deželi zastopnj odstopiti, samó da olajša deželi zgradbo prepotrebnege zavoda in s tem koristi tudi preljubljenemu mestu, ker ležó njegova zemljišča v mejah mestne občine in bi torej užitina ostala v mestu.

Koliko resnice je na teh vesteh, ne vemo, — a da bi se hotel gosp. župan, kateri se je kot deželni poslanec in poročevalec v finančnih zadevah vedno skazal vestnega in varnega gospodarja, pri takó eminentno humanitarnem podjetju s amega se be o koristiti, tega nikakor nočemo verjeti. Če bi bil kaj takega nameraval, bi niti ne bil mogel sprejeti volitve v dotični odsek, kjer bi lahko nastala kaka navskrižnost med javnim blagrom in njegovimi zasebnimi koristimi.

Toda pustimo te govorice, ki nimajo do zdaj še pravega pomena, na stran in zaupajmo modrosti in previdnosti našega deželnega zbora, da odmeni blaznici — če se bode sploh gradila, pravo lego, ne

oziraje se ne na desno, ne na levo, ampak imejoč pred očmi jedino le namen zavoda in revno deželno denarno stanje. —

Dopisi.

V Gorici, 14. oktobra. (Izv. dopis). — (Cesarjev imendan v goriškem gledišču). Slučajno je bilo letos začetkom oktobra za kratek čas odprto goriško gledišče. Prav dobra družba Lambertini je imela nekoliko dramatičnih predstav. Ne na predvečer cesarjevega imendana, kakor je običajno pri takih prilikah, ampak še le na dan najvišega godu v petek 4. t. m. spomnilo se je mestno županstvo svoje dolžnosti, da treba skrbeti za slavnostno predstavo z obligatno razvečavo gledišča. In misel je mesó postala in dostavili so že razobeženim programom na razospirj. tiskava naznanila, da bo napovedana predstava — svečana v proslavo najvišega godú.

Zvečer se ima ob navadni uri začeti predstava, a gledišče je še skoro prazno; ko je vstopil v svojo ložo g. voditelj okr. glavarstva — bilo je v celej prostorni hiši kakih 20 do 25 praznično oblečenih poslušalcev. Orkester zaavira cesarsko himno — občinstvo ustane; med tem se napolnjuje še nekatere lože, večinoma s častniki — a hiša je primeroma še vedno prazna. Da ni bilo častnikov, nekaterih polit. in davkarskih uradnikov in pest dijakov, pa kak tujec vmes — bi se gotovo ne bilo izplačalo predstavo začeti in dokončati.

Prostori, kateri so bili prejšnje dni pri najslabšem vremenu zasedeni z unetimi občudovalci male umetnice Dore — to je poslušalci iz krogov razpuščenega društva — bili so popolnoma prazni. Mestni zbor je bil borno zastopan po županu in še dveh ali treh svetovalcih. Izmed uradništva se je samó politična oblast zavedala svoje dolžnosti. Slavnostna sednja hotela je menda tudi pri tej priliki pokazati svojo nezavisnost, pa tudi drugi c. kr. uradi so bili prav revno zastopani pri svečani predstavi — v čast presvetlemu cesarju.

Avstrijec se je na cesarjev imendan čutil v goriškem gledišču — na tujem. — To so žalostne prikazni, da pri dobro znanih goriških razmerah nikdo za to ne skrbi, da se nelojalna demonstracija zaduší s slovesno in ogromno avstrijsko protidemonstracijo. Najbolj je pa obžalovati, da se uradništvo pri takih prilikah ne zna obnašati, kakor bi se moralo in spodobilo. In Goričani so spolnili najstrožo formalnost, da so razglasili slavnostno predstavo, katere se niti udeležili niso in takó veljajo za lojalno in cesarju zvesto in udano ljudstvo.

Iz Kobarida, 15. oktobra. — Prav lepó napreduje naš trg vsaj kar se tiče zunanjega lica. Čeravno nimamo pri nas „Verschönerungs-Verein-a“, vendar vedno bolj in bolj ginejo stare bajte, ki spominjajo na preteklo stoletje. Nekaterih krajev skoro ni več poznati. Kdor je le 10 let živl na tujem in če se danes povrne v svoj rojstni kraj, čudno, prav čudno bi gledal, takó močno je spremenjeno lica našega trga.

Poleg tega pa smo v Kobaridu v zadnjih letih napravili več prav koristnih iz zeló potrebnih naprav. Uredili smo namreč Kobaridček, oziroma njegove studence, katerih je v trgu samem šest. Vsem tem studencem smo dali pravilni tek ter jih pokrili takó, da o onem močvirju, ki je nastalo ob povodnjih, niti več ne vemo.

Druga jako važna zadeva je ta, da smo dognali razdelitev občinskih zemljišč. Razdelitvi so se namreč nekóji kratkovidneži močno upirali in stvar zategnili. Zdaj se pa razdelitev vrši v malone splošno zadovoljnost in nad-jamo se, da bode to delo prihodnje leto dokončano. Če bi bilo občinsko zemljišče razdeljeno vsaj pred 20 leti, ne kazal bi griček sv. Antona takó žalostno golih reber. —

Ko bode namreč vsakdo vedel, da obdeluje le za se in za svoje naslednike, vsak bode rad delal, ratal kamenje ter sadil drevje in trte — da, tudi trte. Pokazalo se je namreč, da trta jako obilno in dobro rodi na gričih nad Kobaridom. Nekóji marljivi Kobaridci so z velikim trudom in velikimi stroški napravili vinograde, ki jim dejejo v malo letih obilo dobrega vina za domačo rabo.

Ker razdelé tudi griček sv. Antona, poskrbeli so naši občinski starešine, da bi pot do cerkvice sv. Antona bila vedno prosta, pa tudi mnogo lepša. Pod razumnim vodstvom našega na sploh spoštovanega župana g. Rakovščka so popravili staro (baje še rimsko) pot takó, da se zamore peljati celo do cerkve. Popravili, oziroma naredili so pot tudi od Žgana gori na griček. Kjer je bila pred le kozja steza, so zdaj lepe stopnice in široka pot. — Na obeh straneh teh dveh potij pa zasade na jesen 7 let stare kostanje, da bomo imeli v malo letih lepa drevoreda celo gori do prijazne cerkvice. Ta drevored napravimo v spomin slavne štiridesetletnice modrega vladarstva našega

presv. cesarja. Pod cerkvijo sv. Antona je pa lepa trata, a to trato posadijo pravilno s kostanji, da bode to lep vrt. Na sredi tega gaja pa postavimo hip presv. cesarja, ki je že naročen. Ko bode vse to urejeno, imeli bi tujci pri nas jako lepo letovišče. Imeli bi krasnih sprehodov ob Soči in Idriji, zlasti pa ob drevoredih gori do gaja in prijazne cerkvice sv. Antona, odkjer se odpira očem krasen razgled na vse strani.

Mnogo zaslug za vse to ima naš gosp. župan, kateremu voščimo, da bi še mnogo let županoval takó previdno in modro, kakor doslej. Vsi drugi pa naj bi ga krepko podpisani po geslu našega vladarja: „Z združenimi močmi!“

XV SEPTEMBRA MDCCC LXXXIX

PREČASTITEMU GOSPODU GOSP. ANTONU GUJONU NAŠEMU NOVEMU ŽUPNIKU NA DAN NJEGOVEGA PRIHODA V ŠENPETERSKO ŽUPNIJO

Pozdravljen bod', vodnik nam zaželjeni!
Iz srca vsi ti kličemo soglasno.
Ruduje tebe z nami brij zeleni,
Cveteci logi in nebó se jasno,
In z gore v goro glas doní veselja,
Ker srčna vsem spolnila se je želja.

Ogrozno skup je národa število
Od vseh se krajov lepe domovine
Zvestobo ti prisegat potrudilo.
Poglej in čuj jih tvoje vrle sine:
Za valom val v Nediži mimo pluje,
A njih zvestost nikdar ne omahuje.

V veselju s teboj bodemo veseli,
V bridkostnih dnevih s teboj žalovali
S teboj kedár se bodo boji vneli,
S teboj po boju mirno počivali:
Vsoléj, vesela bod' al ura žala,
Tebi zvestost, a Bogu čast in hvála.

Na delo torej! Bog s teboj in s nami!
Cirila naj i luč naj to Metoda
Na delo vodi, da se vendar zdrami
Od vekov že spijoči duh národa,
Da z vero sveto in edino pravo
Spoštuje sin i svojo mater Slavo.

A vidva v nebu sveta pomočnika,
Dve sjajni zvezdi našem na nebesi,
Obramba naša, naša moč i dika,
Vklonita k nam pozabljenim očesi:
Vaš duh, Očeta vodi naj in sine
V uztrajni blagor naše domovine!

Z duh, dovoljenjem.

Župnijski duhovniki.

Politični razgled.

Naše štajerske brate razveselila jete dneve z Dunaja neka posebno vesela vest, kakoršne jim gotovo že dolgo ni princel brzovjav iz prvostolnega mesta avstrijskega. Cesar je namreč imenoval za lavantinskega knezoškofa dr. Michaela Napotnika, ravnatelja studij na Avgustineju v Beču, slovenskega pisatelja in zvestega sina zatirane matere Slave. Dne 24. t. m. bode kanonični proces v Solnogradu, dne 26. bode slovesna konfirmacija v metropolitanski cerkvi solnograški, a 27. t. m. sledí konsekracija. Narod slovenski na Štajerskem gotovo z odprtimi srci pričakuje svojega novega knezoškofa, ki pozná in ljubi svoje krotke slovenske ovce.

Knez Alojzij Liechtenstein je odložil zdaj tudi svoj državnozbornski mandat ter se hoče takó popolnoma odtegniti političnemu delovanju. Liberalni listi se močno veselé tega dogodka, V zaupnih družbah pa pripovedujejo razne uzroke teh njegovih korakov, ki so v nekaki čudni zvezi z njegovim državnozbornskim delovanjem.

Dne 6. novembra bode deset let, odkar je državni zbor sklenil zakon na 10 let, po katerem dobiva cesar 4.650.000 gl. na leto takó imenovane „civilne liste.“ Zategadel vlada predloži drž. zboru jednako predlogo za bodočih 10 let. —

Ruski car se je v Berlinu obnašal jako samostojno. Iz vsega njegovega obnašanja in govorjenja se more soditi, da ni prišel v Berlin

iskal prijateljev, ampak da hoče tudi v bodoče imeti v politiki popolnoma prosto roko na vse strani. Nemški cesar se je jako prizadeval, da bi ponovil stoletno prijateljstvo med obeh državama, kar je izražal v jako ognjenih napitnicah. Ruski car pa je odgovarjal le kratko in silno hladno. Vendar pa utegne imeti ta shod nekaj dobrih posledic, kajti ruski car je sprevidel, da si v Berlinu želé njegovega prijateljstva.

Srbska kraljica je videla svojega sina, ki jo je, na brzoglavno dovoljenje razkralja Milana, obiskal na njenem stanovanju. Mladi kralj je bil očitno vesel tega sestanka. Na Milana Velikega narod srbski prav lahko pozabi, kajti v svoji sredi ima kraljico Natalijo in metropolita Mihaela, katera narod ljubi, a koja je Milan pregnal iz Srbije. —

Francoski minister je imel pri nekem banketu napitnico, s katero je napil „popolnjeni Franciji.“ S tem je meril na Alzacijo-Loreno, kateri bi Nemci ne zgubili radi. Zategadel se bode Nemčija zopet oboroževala, mi pa tudi, davkopladevalci bodo pa šteli milijone za nove puške, topove in smodnik brez dima. —

Domače in razne vesti.

Iz Gorice smo prejeli po pošti in v rekomandovanem pismu naslednje

IZJAVA.

Podpisani deželni poslanci slovenskega kluba v goriškem deželnem zboru štejemo si z ozirom na poročilo „Soče“ od 11. t. m. št. 41, zadevajoče volitev deželnega odbora, v dolžnost tukaj izjaviti, da smo se pri glasovanju za dva deželna odbornika toliko v svojem klubu, kakor tudi potem v deželnem zboru dali voditi le po svojem prepričanju, držeč se načela, da naj izmed slovenskih poslancev ne gledé na osebo prideta in sta voljena v odbor moža, ki bi bila za ta velevažen posel najsposobnejša; zategadel smo oddali svoje glasove za gg. D.r. Abrama in D.r. Nikolaja Tonklija, ker smo bili po dolgi, v estranski in stvarni razpravi prišli do prepričanja, da imata onadva popolno sposobnost, spretnost in že praktično izurjenost v opravljenih deželnih odborih.

Naj nam bode še dovoljeno pojasniti, da od 10 poslancev našega kluba niso glasovali gg. D.r. Abram, g. D.r. Nikolaj Tonkli in D.r. Gregorčič, kadar je glasovanje zadevalo njih osebe; g. D.r. Rojc je glasoval za g. D.r. Gregorčiča in g. D.r. Ivaučič je bil odsoten radi bolezn.

V Gorici 12. oktobra 1889.
prof. Tomaž Čerin l. r.; D.r. Andr. Lisjak l. r.; And. Kocjančič l. r.; R. Mahorčič l. r.; D.r. Jos. Tonkli l. r.

Dr. Anton Gregorčič. Od mnogih strani dohajajo našemu uredništvu izjave za dr. A. G. v znani zadevi deželnega odborništv. Slovenski razumniki in volilci pa o tej priliki niso izrazili svojih želj izključno le po časnikih, da bi kdo vse take izjave ne proglašal le za puntarske izrodke iz goriške kovačnice, ampak so od več strani izrazili znano željo svoje naravnosti deželnim poslanecem. Politično društvo „Slovenski jez“ je s posebno prošnjo, katero je izročilo po poslancu dr. Rojcu, prosilo, naj bi volili v deželni odbor dr. A. G. — Isto tako je prosilo tudi pol. društvo „Zavednost“ ter je svojo prošnjo poslalo svojemu drugemu dež. poslancu dr. Nik. Tonkliju, naj bi se ta potegoval za dr. A. G. — Ravno tako prošnjo so poslali dr. N. T. nekovi volilci iz Bolca. — Kar je pa še najpomembnejše je to, da sti občini Sedlo in Breginj (torej tudi rojstni kraj obeh Tonklijev) po svojih najupljinnejših možeh naprosili slov. poslance, naj volijo dr. A. G. — Ali potrebujemo še prič? Ali ne govore zadosti jasno jedni in isti volilci dr. N. T. in dr. A. G., ko svojega poslanca dr. N. T. prosijo, naj se poteza za izvolitev dr. A. G.? — Ali gosp. dr. N. T. ne čuti velikanske nezaupnice, ko prebira črno na belem želje svojih volilcev? Kak račun dá svojim volilcem?! G. dr. N. T. bi bil jako dobro rešil sebe in svoje volilce popolnoma zadovoljil, ako bi se bil branil deželnega odborništv, ker so že take razmere, katere poznano dobro. Tako je pa zdaj najbolje, da dobro pomisli, ali mu je sploh mogoče proti očitnim željam svojih volilcev, ki so tudi volilci dr. A. G., vzdržati se na sedežu deželnega odbornika. — Kolikor pa zamoremo soditi iz drugih pisem, ki so nam došla, pripravljaj se še nekaj hujega, kar gotovo ne bo prijetno — — —

„Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici priredilo je 6. t. m. v proslavo cesarjevega godú prav krasno veselico v čitalnični dvorani. Godbeni del vršil je orhester tukajšnje veteranske godbe,

ki je igral večinoma slovanske komade. Govornik g. E. K. je z znano zgovornostjo in z živo besedo slika življenje in delovanje vitežkega našega vladarja in to v zmislu krasnega načela „Viribus unitis“ (Z združenimi močmi). In podal nam je zglede, kakó moramo posnemati to krasno geslo svojega vladarja, da bodemo z združenimi močmi res mnogo in trajno koristili svoji ljubljeni domovini. Koncem govora razlegali so se gromoviti „živio“ in „slava“ ljubljenu vladarju. — Jako je pa ugajala igra „Dva gospoda in jeden sluga“, katero so igrali gospodje E. K., J. S. in A. G. in pa gospici J. in D. Vsak udeleženec je bil sično vesel lepega večera in vsakdo si je želel, da bi kaj kmalu zopet doživel takó lep večer. Zazabili smo tudi mnogo slovenskih prvakov — ki jih ni bilo. Bog jim odpusti!

„Corriere“ in „Giovane Pensiero“ v Pulju sta si prava brata, med kojima vlada zares ganljivo sporazumljenje. Zlasti pa sta si složna v boju proti Slovanom. Ako prvi pove še takó debelo in neverjetno, koj jo prinese drugi še stokrat povečano svojim bralcem. Ravno takó nasprotno. Ohá ta dva velika patrijota prinašata nasledajo modrost: Brzoglavno poročajo iz Prage, da so iz Avstrije izgnali nekega poročevalca ruskih listov. In na to svetujeta: „Ali bi ne bilo dobro, da bi tudi tukaj od nas poslali vsakega na svoj dom vse tiste hujskače, ki prihajajo k nam, da sejejo nemir ter grejejo glave našim ubogim „norcem“, ki pričakujejo nekako nebeško kraljestvo ali vsaj — kraljestvo Velikohrvatsko, itd.“ — Kje so taki hujskači? O, mi jih poznamo. Dobro bi namreč bilo, če bi naša vlada priredila 20 posebnih, pa precej močnih vlakov in da bi vá-nje potisnila vse one „privandrance“ iz blažene domovine „della dolce favella del sí“, katerim se pri nas dobro godí, in da bi jih poslala domov k polenti brez soli. Kar mrgoli pri nas takih italijanskih podanikov, ki domačinem kruh jemljejo. In patijotizem naših neodrešencev protežuje povzroč take prihuljence, ki so glavna podpora irredentovski zalegi in petardovcev. — To naj bi bila svetovala pobratima „Corr.“ in „G. Pensiero“ in zadela bi bila žebelj na glavo. Takó pa mahata le po zraku in mi res ne moremo verovati, da bi bili med njiju čitatelji takó grozno „poveri gonni“, ki bi verjeli takim gorostasnostim!

„Il Dovero“ (Dolžnost) se imenuje nov ital. časnik v Gorici, ki izhaja po dvakrat na mesec ter ga izdaja g. H. Jeralla, tiska pa A. m. Obizzi. Prva števec nam ni ugajala iz raznih ugrokov. Iz 2. in 3. števec pa smo spoznali, da nam bo „Dovero“ dober tovariš v boju proti židovskemu glasilu — Corriere di Gorizia. Voščimo mnogo uspeha!

„Z združenimi močmi“ napravi se marsikaj, kar posamičnikom ni mogoče. Zaradi tega prav z veseljem pozdravljamo novo „mlekarsko zadrugo v Idrskem“ pri Kobaridu. Tako mlekarsko zadrugo imamo že v Zatočinu, ki prav uspešno deluje. V Idrskem pa so poleg ceste sezidali letos prav lepo in prostorno mlekarnico. Ako si Idrčani pridobé dobre odjemnike, bodo kmalu čutili velike koristij take zadruge. V tem oziru opozarjamo na inserat g. Josipa Boleta v poprejšnjih števec našega lista. Želeti bi bilo, da bi tudi visoka vlada priskočila na pomoč ter zagotovila zadrugi trajen obstanek. Kolikor večje je blagostanje ljudstva, toliko boljše je za državo v vsakem pogledu. Idrčanom pa voščimo mnogo sreče in vtrajnosti.

Gorica in Goriško: — V ponedeljek večer prišla sta v Gorico v pohode k premil. knezozasádskofu knezoškof celovski mag. dr. Kahn in preč. prelat Schober, opat sekovskih Benediktincev. Odšla sta v sredo. — Našlo se je mošnjico s 5 gl., parom uhan, poštnim receptom in računom na 12 kozarcev. Kdor je zgubil, naj se zglaší pri policiji. — Nekdo je zgubil v ulci proti veliki cerkvi srebrno zapestnico. Kdor jo je našel, naj jo prinese k policiji. — V vasi Anhovo, na desnem bregu Soče na sredi poti med Kanalom in Plavem, začelo je preteklega tedna ponoč: goretí v kuhinji nekega kmeta, a od tam se je ogenj razširil tudi v druge prostore, takó da ima gospodar nad 100 gl. škode. Ogenj je nastal gotovo zaradi neprevidnosti z ognjem v kuhinji. Ker je bil kmet zavarovan, zató dobí primerno povračilo. — V nedeljo bode v bližnji Pevni redka slovesnost zlate maše tanošojega vikarja preč. gospoda Pahorja. Bog mu dá dočakati še mnogo srečnih let! —

Trst in Istra: — V Trstu se snuje ali se je menda že osueval nek odbor, ki hoče preskrbeti zadostno svoto denarja, da se sezida v Trstu nova cerkev. Sezidali bi jo najbrže v Rocolju. Trst je namreč prav dobro preskrbljen z gledišči in mnogimi drugimi napravami, a odlikuje po skromnem številu cerkva. — „Capovilla“ na Proseku, ljubljenec tržaškega magistrata, je bil obsojen na 10 dnij zapore, ker je žalil slov. rodoljuba in poslanca. — V lahonski otroški vrt na Greti pri Trstu je bilo lani upisanih 138 slovenskih otročičev. Mnogo teh otrok upi ali so leta v laško šolo na Belvedere tikoma Trsta. Takó polajščujejo slovensko okolico, da zataji in pozabi svojo slovansko prvotnost. Ali res ne prisijejo Slovanom še lepši

dnevi?! — V gozdiču „pri lovcu“ poleg Trsta se je obesil nek Anton Rus, ki je bil sit življenja. —

Koroško: — Zaradi jesenskega deževja posebno mnogo trpi dežela Koroška. Reke in druge vode močno naraščajo, prestápajo dragove, poplavljaajo polja, razdirajo mostove in ceste ter ovirajo vsakoršen promet. Celó železnica iz Koroškega na Tiroleko je morala počakati lepših dnij in da so popravili razorano in razdrto pot. — V vasi Obir se slovenski kmetje prosili za slovansko šolo. Do zdaj se ubogi slovenski otroci le z nemščino mučijo. Slava vrlim koroškim kmetom! — V vasi Ruda so pri zadnjih občinskih volitvah zmagali Slovenci. Nadučitelj v vasi je vrl Slovenec, podučitelj pa nemškutar. Novi župan je pa bil takó malo moder, da je zadnjega izbral za obč. tajnika. Ljudje so se temu uprli. Takó je prav! — V okolici mesta Beljaka je podružnica družbe sv. Cirila in Metoda imela občni zbor z lepo veselico. Takó se budí narodna zavest med koroškimi Slovenci. — V Tinjah ob spodnji Krki so dobili izvrstnega, narodnega kaplana Oha g. Lenca. Ker veliko stori za slovansko tamošnje ljudstvo, zató ga Nemci močno napadajo v svojih listih. Takó delajo povsod, kjer jim je kdo na poti, da ne morejo po svoji volji bičati slovenskega ljudstva. —

Štajersko: — Na južnem Štajerskem je začela trgatve letos še le po sv. Teresiji, kajti deževna jesen je močno zapoznala dozoretev grozdja. Trtna ali strupena rosa (peronospora) je tudi tam napravilo obilo škode. Vendar pa bode še dosti vina ob Pohorju pri Slovenski Bistrici, v Ljutomerških gorcih in še drugod v bližnjih krajih. V Slovenskih gorcih, okoli Maribora in v dravski dolini od Konjlo do Haloza pa se vinska letina ni posebno obnesla. Vina bode satoraj mnogo manj, pa tudi slabše bode od lani. Že zdaj prodajajo staro vino od l. 1885 in tudi lanskó od 27 do 84 gl. hektoliter. — Tudi sadja so pridelali le malo, zlasti pa je malo jabelk. Namizna jabelka prodajajo po 18, 20 gl. in še draže kvintal. — Kakor v drugih deželah, takó tudi na Štajerskem je napravila povodenj mnogo škode. —

Beneška Slovenija: — „Družba sv. Mohora“ šteje med tamošnjimi zapuščenimi brati 150 udov. Ker je beneških Slovencev okoli 35.000, bilo bi jih lahko mnogo več, da bi bilo nekoliko več dobrih poverjenikov. Vendar se nam kaže tudi tukaj proti lani zadosti povoljnu napredek, kajti pristopilo je letos 26 novih udov. Bog dá vsako leto večí napredek! — Preč. gospodu Antonu Gujonu, novemu župniku v Št. Petru Slovenskem, so župnijski duhovniki dali na krasnem popirju in v lepem okvirju natisniti pesem, katero prinašamo v današnji številki. Prečitana je bila tudi 15. septembra pri obedu in razdeljena v spomin. Vrlemu g. župniku želimo mnogo let srečnega župnikovanja.

Duhovske zadeve. Župniški izpit so dejali od 8. do 10. t. m. naslednji čč. gg.: Franc Cleri, katehet v Gorici; Barban Maran, kaplan v Romansu in Gotard Pavletič, duhovni pomočnik v Kojskem. — Kot vikar v Kal pride č. g. Franc Kofol, kaplan v Kanalu; na njegovo mesto pa č. g. Franc Moškát, kaplan v Bolcu, ki je bil namenjen za vikarja v Trento. — V doktorja bogoslovja je bil promoviran na graškem vseučilišču č. g. Karol Babel, vikar prvostolne cerkve v Gorici.

Slovenci v Ameriki. Daleč tam na oni strani Atlanskega oceana spominjajo se slovanski priseljenci svoje ljube domovine. „Družba sv. Mohora“ ima letos 77 udov iz Amerike. Tudi naš list ima tam nekaj naročnikov, a da jih imajo dragi listi še več, o tem smo prepričani. In ti listi jim budé spomine na svojo staro domovino, katero še le v daljni tujini znajo prav ceniti in ljubiti. — Jako vesela novica je pa ta, da so Slovenci v Minesoti ustanovili podružnico sv. Cirila in Metoda, ki je štela že koj pri začetku nad 150 členov. Naprej, dragi nam ameriškanski bratje!

Črnogorska kneginja Milena povila je te dneve dvanajsetega novorojenčka. Rojena je 22. aprila 1847 ter je podala roko in sred v zakon črnogorskemu knezu Nikiti 8. novembra 1860., ko je imela komaj 13 1/2 leta. (Črnogorke se namreč jako zgodaj možé). Imela je že osem kneginj in 3 kneze. Najstari je Danilo, ki je porojen 29. julija 1871. — Črnogorske kneginjice so se nekoje jako srečno omožile s ruskimi velikimi knezi in mnogokrat prihajajo od daljnega severja glasovi, da si tudi ruski prestolonaslednik poišče družice med hčerkami črnogorske kneginje Mileae.

Slovnica italijanskega jezika: Knjiga, ki jo je pod tem naslovom pred kratkim izdala in založila „Matica Slovenska“, gre, kakor se kaže, prav dobro med svet. Da se društveniki, ki je želé, ne bi preveč zanašali, bodi jim povedano, da se knjiga dobí le kot založna pri Matici ali pa v različnih knjigotržnicah proti kupni ceni 1 for. vsakemu iztisu.

NAZNANILO.

Kdorkoli potrebuje kakoga svota, ali da bi se mu prebralo in razložilo vsakovrstna privatna in uradna pisma, kakor tudi v računskih zadevah, obrne naj se v Poizvedovalnico v Gorici, Gledališko ulico (Via Teatro) števil. 8 do podpisanege c. k. davkarja v pokoju.

Josip Dugulin.

Schwarze, weisse und farbige Seiden-Damaste von fl. 1.40

bie 8. 7.75 p. last. (18 Qual.) — versendet reben- und stückweise porto- und zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hofhof.) Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaze njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in prenesajo prav kmala najtrudovitejšo bolezen. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemoroide, proti boleznim na jetrih in na vratu, proti črvenim boleznim in proti glitam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper heli tok, bežast, zoper bitje areta ter čistijo pokvarjeno kri. Ono ne pregajajo same omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročbe in pošiljave pa edino v lekarnici Cristofolotti v Gorici, v Trstu v lekarni O. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Korzinju. Ena steklenica stane 30 novcov.

Pe kratki rabi prekoristno zobno čistilo.

KALODONT F. A. SARG'S SOHN & CO. —
Nova ameriška glicerinska zobna črna (zdravniško preiskana)

c. k. dvorni zalagatelj na Dunaju.

Dobiva se pri lekarniških parfomeurjih št. 1 kos. 35 kr. — V Gorici pri G. B. Pontoniju, A. de Gironecchi, lekarni Kürner, G. Braunitzerju in G. Cristofolottiju.

!! Za gluhe !!

Oseba ki je bila po priprostem sredstvu svojega 23letvega oglehjenja v vseh ozdravljena, je pripravljena pismeno pojasniti v nemškem jeziku vsakemu brezplačno. Naslov: J. H. Nihilosom, Wien IX. Kollingasse 4.

Polna naravna blaga dobro spravljena in pošiljana prosto.

Visokochastiti duhovščini

priporočam se vjudno podpisani v napravo cerkvenih posod in orožja iz čistega srebra, kineškega srebra in iz medenice najnovije oblike, kot

menstranc, keliker, svetilnic, svečnikov

itd. itd. pe najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ogaji pozlatim in posebrim. Če gg. naročniki naj mi blagovolje poslati iste nefrankovane.

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli števil. 17.

Polna naravna blaga dobro spravljena in pošiljana prosto.

Vinice na Dolenjskem, dne 12. jan. 1899.

Blagovolite mi poslati dvanajst steklenic Vaše esence za želodec.

Pohvalno omenjam, da je bila raba lani poslanih 36 steklenic izvrstna. Bolniki raznih vrst so vživeli esenco z najboljšim uspehom. Neka bolnica je bila že za smrt bolna, vsi so mislili, da mora v malo urah umreti; toda komaj je zavčila nekoliko kapljic esence, je že okrevala in čez nekoliko ur popolnoma ozdravela — med tem, da je bila poprej več dni že skoraj na smrtni postelji. Esenca se tedaj zaradi njenega izvrstnega vpliva sama najbolje priporoča.

Z odličnim spoštovanjem

JURIJ KÖNIG, župnik.

V steklenicah po 15 kr. nahaja se v vseh lekarnah v Gorici, Tolminu, Cervignanu, Gradu, Gradišči, Trzinju, v Trstu, na Stajerskem, Koroskem, Kranjskem, Hrvaškem, v Dalmaciji, Istri in na Tirolskem.

Gosp. G. Piccoli-ju, lekarnarju v Ljubljani.

V VSEH TRAFIKAH.

zajmo galija za Avstro-Ogorsko: OTTO KANITZ & Com v Stoss im Himmel, Dunaj.

ILUSTROVAN NARODNI KOLEDAR

za leto 1899.

Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarnah J. Glontini-jevi in M. Gerber-jevi in Ljubljani. Naroča se pa lahko v vseh bukvarnah.

Cena 45 kr., po pošti 50 kr.

Vsebina: Popolen kalendar, koledar, kateremu so pridružena tudi slovarska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanji vladarji evropski Vojvodina Kranjsko: Vsi deželni zastopi, deželni odborniki, deželni poslanci, mestni odborniki, učiteljski uradov, c. kr. notarji, advokati itd. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzojavni cenik. Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. V noči Rusalk. Ogled po svetu: Dogodki v Srbiji. Razstava v Parizu. Boulanger Orientalna železnica itd. Šmešnice. — Naznanila.

PRISTNI

logaški semenski grah

pošilja v vrečah po 2 do 5 kg. proti poštenu povzetju

Fran Arko v Doleujem Logatcu.

Logaški zgodnji grah snan je v obče kot najzgodnejše in jako rodovitno plemo.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Pisarnica vrhaega zastopa za Gorico in Goriško nahaja se v

Marzinjevi hiši, v II. nadstr.

Tukaj se zavarujejo za plačilo nizkih premij proti škodi po požaru, streli, parnih razletih ali njih nasledkih. Prejemajo se tudi zavarovanja na življenje v najraznovrstnejših slučajih in kombinacijah ter se dajejo gledé tega vsa pojasnila, kakor tudi tiskani navodi.

Vrhni zastop v Gorici v Marzinjevi hiši, II. nadstrop.

J. & S. KESSLER

BRNO

Ferdinandova ulica št. 7. S. G.

največe in najcenejše kupovališče za zimsko dobo.

Največa zaloga primernih božični darov.

Ceniki o preobleki ali perilu za gospode in gospe in o galanterijah, uzorci sukna in rezanega blaga za: ovoj in franko. Pošiljate s poštunim povzetjem.

!!! NAZNANILO !!!

Tvorniška zaloga sukna Dokler je še kaj v zalogi! Ostanke brnskega sukna 2.10 metrov za celo zimsko možko obleko f. 8.75 Angleško ševit-blago 9.10 metrov za celo možko obleko I. f. 8.50, II. f. 7.50, III. f. 6.— Blago za zimske suknje fine baže, moderne barve 2.10 m 10 for., II. 6 for. Pravi štajerski loden za lvske suknje in obleke, nepokvarljiv, 1 meter f. 2.85 Blago za vrhne suknje barve po najnovjši modi, najcenejše baže 2.0 m. za cel vrhnik 6 for.	Kape iz pliša za možo in dečke, 6 kom. f. 1.50 Potna ogrinjala (plaid) 3.50 m. dolg. 1.60 m. širok f. 4.60 12 žepnih rutic zarobljenih, z barvanimi robi za možke f. 1.20, za ženske 1 for. Zavese, plahte, preproge Zavese od jute najnovjša risarija, popolna, v dveh barvah f. 2.80, v štirih barvah f. 3.50 Garniture od jute 2 pregrinjali za postelje in 1 namizni prt, najnovjša turška risarija v dveh barvah, f. 3.50, v štirih barvah 6 for. Prešita zimska pokrivala iz ruša, popolno dolga in široka, 1 komad 3 for. Jacquard-Manila hodna preproge , 10 metrov dolga, trpežno blago f. 3.50 Garnitura od ripsa 2 pregrinjali za posteljo, 1 namizni prt, najmodernejše barvane f. 4.50 Rjuhe (plahte) 1 kom brez šiva, 2 m. dolg. f. 1.50 Gotov slammjak , 2 m. dolg. 1 komad, I. f. 1.40, II. 90 kr. Konjske plahte, težke vrste z obročki, 190 cm. dolge 130 cm. široke, I. rumena f. 2.50, II. siva f. 1.50 Flanelaste rute za na glavo za ženske, zelo tople 3 komadi I. 2 for. II. 75 kr.	Namizni prt laneni, vseh barv, 3 komadi 3/4 2 for. 3 komadi 6/4 1 for. Prtiči (serviete) laneni 4/4 četvorni, 6 kom. f. 1.20 Perilo za gospe 6 ženskih srajc iz najmočnejšega platna z zobčastim obšikom f. 3.25, z vezanjem 5 for. 3 ponočni korzeti iz fin šif. z vezanjem I. 4. f. II f. 1.80 Predpasniki za ženske iz oxforda kretona surovega platna ali šifona, 6 komadov f. 1.60 Spodnje suknje iz klobučevine , bogato tumburirane, rdeče, sive ali drapirane, 3 kom. 3 for. Angora-Ogrtač zimski, 10/4 velik f. 2.80 Volnena ženska jopica (Jersey) vseh barvah, lepo pristojajo 2 for., II. f. 1.20 Nogavice za ženske zimske, bele ali barvane, 6 parov pletene f. 1.50 Damatne vbrisaške iz lane, 6 komadov z franžami f. 1.80, z obrobkom f. 1.20 Platnina in tkanina 1 komad — 29 komolcev Domače platno močne vrste (29 komolcev) 1 kom. 5/4 f. 5.50, 4/4 f. 4.20 Oxford, najnovjši uzorec 1 komad (29 komolcev) f. 3.50	Sifon za možko in žensko perilo, 1 kom. (0 komolcev) I. f. 5.50, II. f. 4.50 Prosniki baršant 1 komad (29 komolcev) bel ali rdeč 6 f., višnjevi ali ružjav, f. 5 Kanevas za posteljne preproge 1 komad (0 d. komolcev) I. f. 6, II. 5.20 Atlasov gradl za posteljne preproge 1 kom. (30 d. komolcev) I. f. 7.50, II. f. 5.50 Modno blago za dame. !! Kupi se o priliki !! Zimski Niger-loden za ženske obleke, najboljšo vrsto, 10 m. f. 3.20 Karirano modno blago 60 cm. široko za spalne suknje in otroške obleke, 10 m. f. 2.50 Joupon i trojično blago v vseh barvah, I. f. 3.50, II. f. 2.80 Flanela Valeria najnovjši uzorec, 10 m. f. 4.— Kalmuk najnovjši uzorec, 10 m. f. 2.70 Baršant za obleko najnovjši uzorec pristne barve, 10 metrov, f. 3.— Kasmir dvojne širokosti črna in barvan, 10 m. for 4. Atlas od volne, dvojne širokosti, črna in barvan, 10 m. f. 6.50
---	--	--	---